

Radioseguiment de la libèl·lula *Macromia splendens*

Entre maig i juny de 2014, dues libèl·lules del Parc Natural dels Ports van formar part d'un projecte pioner de radioseguiment. Era la tercera vegada al món que es duia a terme aquest tipus de treball amb libèl·lules i la primera vegada amb un insecte en perill d'extinció.

El grup dels odonats, constituit per les libèl·lules i els espadimonis, són un dels més antics dins de l'amp利 orde dels insectes. Típicament passa amb els papallones, aquest grup d'organismes tenen la propietat de reflectir d'una manera evitant els canvis o alteracions en el medi on viuen. És per això que es consideren uns excel·lents bioindicadors, així com uns bons indicadors dels efectes del canvi climàtic.

El coneixement de les poblacions d'odonats d'una zona determinada té una importància clara en la seva valoració i la seva protecció. A més, la protecció d'aquestes poblacions, molt ligades als medis aquàtics, sempre fràgils, escassos i vulnerables, contribueix al mateix temps a la conservació dels seus habitats i de tot el valuos patrimoni natural que hi viu associat. Per aquest motiu, s'anomenen espècies paraigua, ja que les altres espècies troben dioxipic sota la seva protecció.

Catalunya és un dels llocs amb un elevat coneixement científic d'aquests insectes. Ja des de mitjans del segle XIX, diferents naturalistes catalans van mostrar el seu interès per aquest grup faunístic i en les seves publicacions citen diverses espècies d'odonats del nostre país.

L'any 2003 es crea el Grup d'Estudis dels Odonats de Catalunya (Oxygastrae-GEOC), hicen una sèrie de treballs entre els que destaquen l'elaboració d'un atlas dels odonats de Catalunya, el programa de seguiment dels odonats de Catalunya (SIC), la realització cada any d'un extens treball de camp i un exhaustiu recull bibliogràfic en una base de dades amb més de 15.000 registres on, a més de les cincacions hi podem trobar dades de tipus ecològic, fenològic i etològic.

Col·locació de l'emissor a un exemplar de *Macromia splendens*. Fot. A. Such.

La *Macromia splendens*, de la que ja en parlaient al primer butleït Cingles (Lluque, 2011), és amb una probabilitat alta l'espècie d'odonat més amenaçada i important de l'odonatofauna europea. Presenta una reduïda àrea de distribució que inclou la Península ibèrica i el sud-est de França. A Catalunya, és una espècie rara i amb poblacions molt localitzades. Les úniques poblacions catalanes es troben a les Terres de l'Ebre, als rius del vessant interior del massís dels Ports. La protecció de la *Macromia* i la dels seus habitats està contemplada en la legislació europea i estatal.

La primera cita de *Macromia splendens* a Catalunya la va aportar l'any 2007 Pere Lluque, bisbe del Museu de les Terres de l'Ebre (Lluque; Serra, 2006). Des de llavors, sha dut a terme un seguiment anual consistent en la detecció d'adults i el recompte d'exèries en diversos transects dels rius Estrets, Algars, Canaleta i riuet de les Valls. La *Macromia* és de fàcil identificació si la podem observar de prop. En canvi la determinació en vol és bastant complicada ja que l'espècie es mou ràpidament i s'atura molt poc, a més, hi ha

la possibilitat de confondre-la amb altres espècies com la *Cordulegaster boltonii*. Després de 7 anys d'estudi, el 2014 s'inicia un projecte pioner de radioseguiment de la *Macromia* on hi participen el Departament d'Agricultura, la Forestal Catalana i el Museu de les Terres de l'Ebre. Aquest projecte té per objectiu ampliar el coneixement de la seva biologia, la seva distribució i el seu comportament per tal de poder contribuir a la millor gestió, conservació i preservació dels seus hàbitats.

Les tècniques de radioseguiment de fauna consisteixen en col·locar un emissor de ràdio als exemplars que es vol seguir i localitzar-los amb un aparell receptor que detecta el senyal de ràdio. Fins ara, la tècnica de radioseguiment s'havia utilitzat a Catalunya amb animals de mida més gran com l'ós del Pirineu, l'àliga cuabarrada o fins i tot amb tortugues. Amb invertents, només es coneixia un estudi de la migració de l'espècie *Anax junius* als Estats Units i un treball de radioseguiment de l'*Anax imperator* a Anglaterra. L'experiència amb la *Macromia* ha estat la primera al món amb una espècie d'insecte en perill d'extinció i només la tercera duta a terme amb libèl·lules. Per tant, el projecte significava tot un repte, no només pel fet d'aconseguir dades de la mateixa *Macromia* si no per l'aportació de coneixements a l'estudi d'insectes amb aquest tipus de tècniques.

El juny de 2014, es van aconseguir capturar 2 exemplars de *Macromia splendens*. Se'ls hi va col·locar un petit emisor de 0,2 grams, es van alliberar i es va fer el seguiment dels seus hàbitats.

ESTATUT LEGAL de la *Macromia splendens*

• Unió Europea

Conveni de Berna. Annex II: espècie estrictament protegida. Directiva 92/43. Directiva Hàbitat. Annex II: espècie d'interès comunitàri per a la preservació de les quals s'han de designar zones especials de conservació. Annex IV: espècie animal d'interès comunitàri que requereix una protecció estricta.

• Estat espanyol i Catalunya

Real Decret 139/2011, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas: espècie en perill d'extinció.

Després de 7 anys d'estudi, el 2014 s'inicia un projecte pioner de radioseguiment de la *Macromia* on hi participen el Departament d'Agricultura, la Forestal Catalana i el Museu de les Terres de l'Ebre. Aquest projecte té per objectiu ampliar el coneixement de la seva biologia, la seva distribució i el seu comportament per tal de poder contribuir a la millor gestió, conservació i preservació dels seus hàbitats.

Un dels inconvenients del radioseguiment d'aquesta espècie és que la larva triga dos anys a desenvolupar-se sota l'aigua i en canvi la libèl·lula adulta tan sols arriba a un mes de vida. A més, els emissores, com a conseqüència del poc pes que han de tenir, només duren 10 dies. La valoració de la implantació d'aquests emissores durant aquest primer any de projecte és molt positiva, perquè permetrà tan corregir els errors com aplicar els coneixements adquirits per més endavant poder conèixer més aspectes de la biologia d'aquesta libèl·lula.

Per fet que es tracta d'una espècie en perill d'extinció, conèixer amb precisió el seu àmbit territorial és crucial ja que normalment ha de tenir la protecció adequada que garanteixi la seva conservació i la preservació dels seus hàbitats.

Josep Maria Olmo

josep.olmo.gencat.cat
Pare Lluque, Diego Martínez, Joan Mestre,
Àngel Such, Claudi Balaguer, Antoni Gallego

Referències

LLUQUE, P. (2011). *Macromia splendens*, un ocell emblemàtic. Cingles, 1:1-12.

LLUQUE, P. i SERRA, A., 2006. *Macromia splendens i Gomphus gracilis*, dues noves espècies d'odonats per a Catalunya. *Bull. Inst. Cat. Hist. Nat.*, 74: 113-116.

Macromia splendens a punt de volar amb l'emissor i l'antena visible al llarg del cos.
fot. J.M. Olmo.